

omid
امید

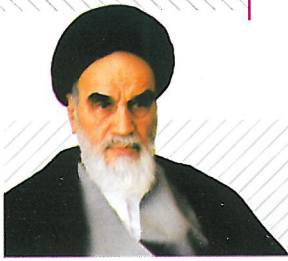
The 20th international theater festival
for the children and youth of Hamedan

No.02 - 18 oct 2013

شماره‌ی دو ■ ۲۶ مهرماه ۱۳۹۲
بیستمین جشنواره‌ی بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان - همدان

تئاتر کودک و نوجوان؛
تئاتر اندیشه است
دست یا هورا!

ساختن تئاتری که مطابق با موازین انسانی و اسلامی باشد،
زحمت دارد.
امام خمینی(ع)

سخن سر دبیر

دست یا هورا؟! قسمت دوم

به نام آن که جان را فکرت آموخت

آنتونین آرتور می گوید؛ «اگر مردم عادت رفتن به تئاتر را از دست داده اند، برای آن است که ما چهارصدسال، یعنی از رنسانس به بعد، معتاد به تئاتر روایی-توصیفی مکتبی به داستان سرائی بوده ایم. بنابراین، اگر می خواهیم تماشاگر خود را از دست ندهیم، یا تماشاگر از دست رفته ی خود را دوباره به سالن اجرای نمایش بازگردانیم، یا نمی خواهیم با سرهم کردن یک سری رنگ و لعاب فریبنده و چند موسیقی دست چندی، تماشاگر را به سرائی که نه آغازش تئاتر است و نه پایان اش، متضرر کنیم، باید که تجربه گرا باشیم و آوان گارد. و به قول «جیمز زراونز»: آوان گارد بودن، در حقیقت، در صف مقدم بودن است.

و البته، همه ی این ها که گفتیم، در تئاتر کودک و نوجوان نیز، جای گفتن دارد. و صدا البته، که در تئاتر کودک و نوجوان، بیش تر و قطعی تر، گفتنی هستند. چرا که کودک و نوجوان، چه به لحاظ جسمی و چه به لحاظ شرایط روحی، شتابی بیش تر در تغییر و نوبه نو شدن دارند. و اگر اندکی با خود و آثار نمایشی خود روراست باشیم و بی پرده، درمی یابیم که مدت هاست، مثنی رقص و آواز دست چندی، و باز آفرینی حیوانات کلیشه ای و ساده انگارانه را به نام تئاتر کودک و نوجوان به صحنه می بریم. که می بایست این را، درمانده گی و مانده گی از قافله ی پیشرفت نامید.

نمی دانم در جشنواره ی بیستم، بعد از گذشت بیست سال از حیات این جشنواره، در کجای این روبه رشد بودن هستیم، و چقدر از تکرارهای ملال آور در متن و طراحی و میزان سن و امثال این ها فاصله گرفته ایم، و چقدر ترسو بوده ایم و کهنه گرا، و چقدر جسارت داشته ایم و در پی تجربه، اما هر چه هست، باید بدانیم که بوی مانده گی، تماشاگر را می آزارد، هر چند که این تماشاگر، کودک و نوجوان باشد، و هر چند که این کودک و نوجوان در پایان نمایش، برای ما دست بزند و هورا بکشد. مهم این است، که ما برای نمایش مان دست بزنیم، نه این که هورا بکشیم! خداوکیلی، به نمایش خودمان (در متن و اجرا)، از چند، چند می دهیم؟!

با معاون سیاسی و امنیتی استاندار همدان (آقای علیرضا قاسمی فرزاد)

فعالیت های استانداری درخصوص جشنواره ی تئاتر
کودک و نوجوان را بیان بفرمایید؟

با توجه به این که متولی این جشنواره، اداره ی کل فرهنگ و ارشاد اسلامی است، جهت هماهنگی بیش تر دستگاه ها، به پیشنهاد مدیر کل محترم اداره ی فرهنگ و ارشاد اسلامی استان، جلسه هایی در استانداری برگزار شد، و با توجه به نگاهی که استاندار محترم به مقوله ی فرهنگ و هنر دارند، ما را بر آن داشت، تا تمام توان و تلاش خود را، برای بهتر برگزار شدن جشنواره به کار بیندیم. بنابراین، در محل استانداری، یک جلسه ی مقدماتی با مسئولان ذیربط تشکیل دادیم، تا بتوانیم اعتبارات مربوطه را جذب کنیم. به این ترتیب، بر آورد اولیه در آن جلسه تهیه شد، و با وجود همه ی تنگناها، چون این رویداد، یک اعتبار ملی و بین المللی است، اعتبارات لازم، در اختیار اداره ی کل فرهنگ و ارشاد اسلامی قرار گرفت.

از منظر شما، هدف از برگزاری جشنواره چیست؟

اولا جشنواره اعتباری است برای کشور و استان. ثانيا نگاه به تئاتر، از منظر یک پدیده ی خاص، که آموزه های تربیتی و اخلاقی، و هم چنین هنجارهایی که در فرهنگ ما وجود دارد را، به نسل آینده انتقال می دهد، قابل توجه است. هنر تئاتر، یک هنر اثر گذار و ژرف است. تئاتر زنده است و هم نفس مخاطب. پس تاثیر گذاری آن خیلی بیش تر بوده، و این هنر را از دیگر هنرها، متمایز کرده است. هم چنین تئاتر بهترین وسیله برای انتقال پیام، به کودکان و نوجوانان است. هدف بعدی، ایجاد فضای شور و نشاط و هیجان در سطح استان است، که ما از هر وسیله و مجرای که بتوانیم یک فضای شور و نشاط سالم و هدفمند ایجاد کنیم، قطعاً استفاده خواهیم کرد. البته ما هدف دیگری را هم در خلال جشنواره دنبال می کنیم؛ ما با عنايت به حضور گروه ها و میهمانان خارجی در جشنواره، به نوعی به دنبال گفتمان فرهنگی هستیم. فرهنگ ما تاثیر پذیر از مسائل اعتقادی، اخلاقی و روح حاکم بر آن، یعنی انقلاب اسلامی است. پس ما به دنبال معرفی مردم، کشور، آموزه ها، اعتقادات و انقلاب مان به مخاطبین بین المللی هستیم.

بازتاب جشنواره های پیشین را چگونه ارزیابی می کنید؟

بنا به اظهارات هنرمندان میهمان، که سال های گذشته به همدان آمده بودند، از نوع برخورد مردم همدان، از حمایت مسئولین، از امکانات و زیرساخت های همدان، و از توانایی های هنرمندان همدان، تحت تاثیر قرار

هنر تئاتر، هنری اثر گذار و ژرف است، که می تواند بهترین وسیله برای انتقال پیام به کودکان باشد

گرفته بودند، و این نشان می دهد که همدان، در کشور حرف برای گفتن دارد. این، نشان از وجود تاریخ و تمدن کهن در استان دارد.

درباره ی ویژه گی های این دوره ی جشنواره هم توضیحاتی ارائه بفرمایید؟

مهم ترین ویژه گی این دوره، اضافه شدن بخش خردسال به جشنواره است که در مهد کودک ها اجرا می شود. هم چنین در نقاط شلوغ شهر هم نمایش های خیابانی اجرا خواهد شد، که در امر به وجود آوردن فضای شاد پر شور و نشاط، بسیار موثر است.

در خصوص شعار جشنواره هم، نظر خود را بیا بفرمایید.

تاکید و رهنمود مقام عظمای ولایت، درخصوص تحکیم و بنیان خانوادگی است. و تحکیم خانواده با حضور فرزند شکل می گیرد. وظیفه ی حاکم ماست، که زمینه های تربیت صحیح را فراهم آوریم. برگزاری این برنامه ها، می تواند به ما کمک کند، تا این آموزه ها را انتقال دهیم.

مرف آخر.

من از مردم عزیز شهر همدان می خواهم، که هم چون سال های حضور پرشوری داشته، و حامی خوبی برای هنرمندان باشند.

مزارش

ململ در جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان

«ململ» شخصیت عروسکی است، که در برنامه ای تلویزیونی، چندسالی است میهمان کودکان در خانه است. و اینک، ململ و گروه اجرایی آن، در بیستمین جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان، میهمان همدانی هاست، تا لحظاتی شاد و مفرح را در این شهر به یادگار گذارد.

شیطنت های ململ در هر برنامه، بهانه ای است برای آموزش به کودکان، که در قالب برنامه ی نمایشی عرضه می گردد. اسم ململ برگرفته از نام پارچه ی ظریف (ململ) است، و بره در بین حیوانات نیز، نماد مظلومیت.

«مهرانه زرگر» عروسک گردان یا ململ گردان این عروسک است، و «مانیا احمدی» ململ زبون، و یا همان صدای پیشه ی این عروسک است، که توانسته با صداسازی جذاب و استفاده از تکیه کلام های جالب، به مخاطبان این عروسک بیفزاید. تهیه کننده گی و کارگردانی این مجموعه، برعهده ی «محمود اسلامیان» است و «داود صحبتی»، مدیر تولید و «محمدرضا حقگو» دستیار وی است. و «حسین اکبری» هم به همراه ململ اجرای برنامه را برعهده دارد.

از خصوصیات عوامل این مجموعه، سفر به اقصی نقاط کشور و اجرای برنامه در شهرهای مختلف ایران است. ململ در جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان، علاوه بر اجرای قسمتی از آیین گشایش، روزانه ۷۰ دقیقه نیز، به صورت زنده از شبکه ی جام جم ۱ برنامه اجرا می کند و جشنواره را پوشش می دهد.

با آرزوی موفقیت برای ململ و گروه اجرایی...

شهرام کرمی، دبیر جشنواره

تأثر کودک و نوجوان «تأثر اندیشه» است

به‌طور کلی، تفاوت‌های عمده‌ی جشنواره‌ی بیستم، با دوره‌ی نوزدهم آن چه میزبان بوده؟

ما در چند دوره‌ی اخیر جشنواره، سعی کرده‌ایم که نگاه‌مان به این رویداد بزرگ هنری، تخصصی باشد. در دوره‌ی قبل، برای اولین بار، گروه سنی کودک و نوجوان را تفکیک کردیم، تا به اهمیت مخاطب، کمک بیش‌تری شود. این کار باعث ایجاد یک جریان هنری - ادبی در جامعه‌ی تئاتر هدف شد، و هنرمندان از آن به بعد، به مخاطبان‌شان توجه بیش‌تری نشان دادند. در دوره‌ی بیستم هم، برای اولین بار، نمایش‌های گروه سنی خردسالان را از بقیه جدا کردیم. البته اسامال با اضافه شدن یک سالن نمایشی، ما توانستیم ظرفیت کارها را هم بیش‌تر کنیم و شاهد حضور هنرمندان بیش‌تری در جشنواره باشیم. در این دوره، گروه‌های متقاضی شرکت بیش‌تر بودند. به‌طور مثال؛ فقط در بخش مسابقه‌ی کودک و نوجوان، ۱۲۸ گروه متقاضی داشتیم. یعنی در طول یک‌سال گذشته، ۱۲۸ گروه در سراسر کشور، اجرای عمومی داشته‌اند، و این، اتفاق مبارک و قابل توجه‌ای است.

نسبت به دوره‌ی گذشته، در شیوه‌ی انتخاب آثار هم تغییری به‌وجود آمده؟

شیوه‌ی ما همانی است که در سال‌های اخیر دنبال کرده‌ایم. تنها تفاوت‌مان هم با جشنواره‌های دیگر، که در آن‌ها ۳ نفر مسئول بررسی آثار هستند، این است که ۵ داور بازمین، آثار را می‌بینند و بهترین‌ها را انتخاب می‌کنند. البته معیار ما در انتخاب آثار، اسامی، علاوه بر تکنیک و اصول اساسی نمایش کودک و نوجوان، جذب مخاطب هم بود. ما به این موضوع توجه کردیم، که چه اثری می‌تواند در جذب مخاطب، موفق‌تر عمل کند.

شما اشاره‌ای به بحث کمی آثار متقاضی شرکت در جشنواره داشتید. کمی هم از رشد کیفی آثار بگوید.

در سال‌های گذشته، نگران این بودیم که در مجموع، ۸ کار کودک نداشته باشیم که انتخاب کنیم. اما امسال، نگرانی‌مان از زیاد بودن آثار بود، که تنها به جهت محدودیت امکانات سخت‌افزاری جشنواره، همه امکان حضور را پیدا نکردند. در بخش کیفی هم، شک نکنید که تئاتر کودک و نوجوان ما رشد کرده، و در حال حاضر، تعداد هنرمندان زیادی داریم که در این عرصه فعالیت می‌کنند، و این اهمیت دارد. حال این که حقد در کشور، به این گونه نمایشی بها داده می‌شود، بحث جداگانه‌ای است.

در مورد بخش ویژه‌ی تئاتر همدان هم کمی توضیح دهید.

ما بیش‌تر از ۱۹ کار نمی‌توانستیم در بخش اصلی انتخاب کنیم. ایجاد بخش ویژه‌ی همدان، به‌خاطر فاصله‌ی کم آثار همدانی - به‌لحاظ کیفی - با هم بود، و ما تصمیم گرفتیم که به این شکل، آثار جامانده از مسابقه‌ی اصلی را هم، به معرض دید مردم و هنرمندان دیگر گروه‌ها قرار دهیم، و در نهایت، با نظرسنجی از مردم، در این بخش هم، اثر منتخبی را معرفی، و تندیس جشنواره را هم به آن گروه اهدا کنیم. داوری این بخش با مردم است؛ بخشی که ۵ اثر در آن حضور دارند، و به‌نظر، پیام اصلی‌شان هم، تأثیر انکارناپذیر حضور جشنواره در همدان است. کافی‌است شرایط و آثار امسال را با ۵ سال پیش، که جشنواره تازه به همدان بازگشته بود، مقایسه کنید.

در فصول بخش مسابقه‌ی نمایش‌نامه‌نویسی؛ آیا این کار اثر مثبتی بر روند نمایش‌نامه‌نویسی کودک و نوجوان کشور داشته‌است؟

یک نکته را فراموش نکنید؛ ادبیات نمایشی کودک و نوجوان، در دنیا عمر زیادی ندارد و به ۵۰ سال هم نمی‌رسد. معضل نمایش‌نامه‌نویسی کودک و نوجوان در تمام دنیا وجود دارد. چراکه گونه‌ی دشواری است و عمر کوتاهی دارد. شما چند نمایش‌نامه‌نویس کودک و نوجوان را در دنیا می‌توانید نام ببرید؟ قبول دارید که خیلی کم است. ما در طول سال‌های گذشته، تعداد زیادی نمایش‌نامه‌ی کودک و نوجوان چاپ کرده‌ایم، که به زعم من، خیلی کمک کرده و می‌کنند به جریان ادبیات نمایشی کشور ما. بخش مسابقه‌ی نمایش‌نامه‌نویسی در این جشنواره، با چند هدف برگزار می‌شود، که مهم‌ترین آن؛ ایجاد انگیزه برای نمایش‌نامه‌نویسان و تأکید بر اهمیت این حوزه در تئاتر است.

سیاست کاری جشنواره، در فصوص (گاه‌ها) و نشست‌های مختلف را هم بیان کنید.

کارگاه‌ها اصلی‌ترین هدف ما هستند. البته برخلاف انتقادهای، من انتظار ندارم که به اندازه‌ی جمعیت حاضر در سالن‌های نمایش، در کارگاه‌ها و نشست‌ها هم شاهد حضور پُررنگ هنرمندان و علاقه‌مندان باشیم. همین‌که از ۴۰۰ نفر، ۱۰ نفر هم شرکت کنند، موفق عمل کرده‌ایم. ما در کارگاه‌ها به‌دنبال حضور کثی هنرمندان نیستیم. فقط می‌خواهیم که اهمیت کار پژوهشی و علمی، و اصول و فنون تئاتر کودک و نوجوان را به همه گوش‌زد کنیم. این بخش، جزو ضرورت‌های جشنواره است.

به نظر شما، نقطه‌ی ضعف و یا به تعبیری، پاشنه‌ی آشیلِ تئاترِ کودک و نوجوان، هه میرزِی است؟

اولا معتقدم که هنرمندان بسیار شایسته‌ای در این حوزه داریم، که کم‌ادعا و عاشقانه کار می‌کنند. اما متأسفانه، مسئولین آن‌گونه که باید و شاید، به تئاتر کودک و نوجوان اهمیتی نمی‌دهند. این گونه‌ی تئاتری، بسیار پرمخاطب است، اما به تناسب آن، ما بودجه و امکانات خاصی در اختیار نداریم. از سوی دیگر، متأسفانه در بین خیلی از هنرمندان و مسئولین، این نگاه غلط وجود دارد، که تئاتر کودک و نوجوان، یک هنر م‌دستی است! اما واقعیت این‌است که برخلاف چنین تصویری، این هنر بسیار سخت است و همراه با ظرافت‌های خاص خودش، ما باید این نگاه غلط را اصلاح کنیم. اول هم باید از هنرمندان شروع کنیم، تا به‌موقع به مسئولین برسیم. تئاتر کودک و نوجوان، تئاتر اندیشه است. در آخر، باید بگویم که به‌نظر من، دیگر زمان آن رسیده، که ظرف زمانی جشنواره را بیش‌تر کنیم و بازه‌ی زمانی برگزاری‌اش را از افزایش بدهیم، تا به این شکل، گروه‌های تئاتری بیش‌تری در جشنواره شرکت کنند. البته از این‌هم نگذیریم، که امکانات پایه‌ای سالن‌ها را باید در استان همدان بیش‌تر کنیم و جریانی تولید و اجرای تئاتر کودک و نوجوان را هم، به تمام ماه‌های سال گسترش دهیم.

[illegible]

گپ و
گفت

برگزاری جشنواره ی تئاتر، باعث آشنایی
هر چه بیش تر هنرمندان با تازه های علمی
و هنری می شود

با قائم مقام جشنواره، آقای هادی فیض منش

وضعیت تئاتر کودک و نوجوان استان را
چگونه ارزیابی می کنید؟

استان همدان از سالیان دور، در حوزه ی تئاتر کشور
مطرح بوده است، و از آن جایی که همدان زادگاه
جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان است، به این مقوله
در کارهای نمایشی هنرمندان، به صورت ویژه پرداخته
می شود. به طوری که در سال گذشته، شاهد اجرای
بیش از ۱۰ نمایش کودک و نوجوان در استان بودیم،
که این امر، نشان دهنده ی رونق نمایش کودک و نوجوان
در همدان است. البته اجرای نمایش های کودک
در شهر همدان، تنها به زمان برگزاری جشنواره
محدود نمی شود، و این روند در طول سال هم،
ادامه دارد. همین که داوران متقاعد شده اند که
بخش ویژه ی در جشنواره ی بیستم برای همدان در
نظر بگیرند، گواهی بر این موضوع است.

برگزاری جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان، چه
نقشی در رشد کیفی تئاتر کودک و نوجوان در شهر همدان
و سایر نقاط کشور، ایفا می کند؟

برگزاری این جشنواره، باعث آشنایی هر چه بیش تر هنرمندان تئاتر استان
همدان، با تازه های علمی و هنری سایر استان های کشور، و البته کشورهای
شرکت کننده در جشنواره می شود. در نتیجه ی این رویارویی، شاهد ارتقاء
کمی و کیفی هنر تئاتر استان - به ویژه در بخش کودک و نوجوان، که دارای
پیچیده گی های علمی، روانی و فنی خاصی است - خواهیم بود.

از محور گروه های همدانی در جشنواره هم، بگویید.

سه سال حضور جشنواره ی بین المللی در همدان، باعث ایجاد پویایی خاصی
در استان شد. به طوری که ارتقاء کمی و کیفی آثار نمایشی استان - در
بخش کودک و نوجوان این دوره - دبیرخانه ی جشنواره را بر آن داشت، تا
علاوه بر این که سه نمایش به بخش رقابتی جشنواره راه یافت، «بخش
ویژه ی همدان» هم به بخش های جشنواره اضافه کند. تا به این شکل،
بتوانیم در این دوره از جشنواره، ظرفیت های قابل توجه هنر تئاتر استان
را، به نمایش بگذاریم.

سافت و آماده سازی پلانیوم مجتمع شهید آوینی، چگونه
می تواند به آسان سازی اجرای نمایش های جشنواره ی
بیستم، کمک کند؟

داشتن سالن های تخصصی برای برگزاری یک جشنواره ی بین المللی، در
راستای ارتقاء کیفیت اجرای نمایش ها، تاثیر به سزایی دارد. از این رو، می توان
چنین نتیجه گرفت، که افتتاح و بهره برداری از پلاتوی تئاتر شهر شهید آوینی،
نقطه ی قوتی برای جشنواره و هنرمندان تئاتر استان همدان است.

آیا از تعامل و همکاری دبیرخانه ی استانی جشنواره، با
دبیرخانه ی تهران، راضی هستید؟

رضایت هنرمندان و مخاطبان جشنواره، از روند برگزاری آن در
دوره های اخیر، بیان گر تعامل سازنده ای است که بین عوامل اجرایی
جشنواره برقرار است. دبیر جشنواره، همواره در اظهار نظرهای خود،
از برگزاری جشنواره در همدان، و عملکرد استان در این زمینه، اعلام
رضایت کرده اند.

ارزیابی شما از استقبال خانواده های همدانی، در طول
جشنواره ی بیستم، چگونه است؟

سال گذشته بیش از ۱۲۸ هزار نفر از نمایش های جشنواره ی نوزدهم
دیدن کردند. که به گفته ی میهمانان جشنواره، این استقبال در
تمام نقاط کشور، حتی پایتخت هم، بی نظیر بود. طبق پیش بینی ها و
نظرسنجی های انجام شده، این روند در جشنواره ی تئاتر بیستم هم تکرار
خواهد شد.

گزارش

در این نشست، ابتدا خانم بیگریان پس از خوانش آیین نامه ی داوری کودک و نوجوان، درباره ی شیوه ی
داوری، توضیحاتی ارائه نمودند. سپس جناب آقای بیات، مدیر اجرایی جشنواره، پس از پاس داشتن زحمات
مسئولین کمیته ی داوران کودک و نوجوان، ضمن برشماری اهمیت جشنواره و معرفی کشورها و استان های
شرکت کننده در جشنواره، به حساس بودن کار داوری داوران کودک و نوجوان، و چگونه گی انجام وظایف
آن ها پرداخت. و ایشان را به نظم، عدالت، بردباری و اخلاق مند بودن در قضاوت، تشویق نمود. وی در
ادامه، از روند تکاملی و رو به پیشرفت جشنواره در مورد افزایش تعداد بخش ها و گروه های شرکت کننده،
خبر داد. در پایان این نشست، مدیر محترم اجرایی جشنواره، در فضایی دوستانه به سوالات داوران
کودک و نوجوان پاسخ دادند.

نشست صمیمی مدیر اجرایی
جشنواره ی بیستم
با داوران کودک و نوجوان

پهلوان کچل

کارگردان: مجتبی خمسه | بخش کودک | تهران

نویسنده: مجتبی خمسه

کارگردان: سحر پور فرج

بازیگران: مجتبی خمسه، محمد نوحیان، امیر پورصفا، پارسا پولادوند، علی پویا قاسمی

سجاد آقابابایی، ندا نوری، المیرا پارسا

مشاور کارگردان: مجتبی خمسه

دستیار کارگردان: پارسا پولادوند

مدیر صحنه: سجاد آقابابایی

موسیقی: امیر حسین انصافی، امیر محمد انصافی، رامین عبدالهی

طراح صحنه و لباس: مجتبی خمسه، سحر پورفرج

گریم: لیلا پریشان

طراح پوستر و بروشور: محمد حسین توکلی

خلاصه نمایش: حسن کچل از قصه اش خسته شده و از قصه گوی نمایش می خواهد تا کاری کند که او مثل مرد عنکبوتی،

سوپرمن و ... یک ابر قهرمان شود تا همه او را دوست داشته باشند. قصه گو به وی یک دستمال قدرت می دهد و ...

مترجنگ

کارگردان: حمزه اقبالی | بخش نوجوان | قم

نویسنده و کارگردان: حمزه اقبالی

مدیر تولید: محمد رضا شاه مردی

مشاور کارگردان: احمد سلیمانی

بازیگران: حمید ملکی کمالی، علیرضا نامدار، مریم هادی اطهر، حسین عالمی و سمانه سپنتا

عروسک گردان: رزانا گرامی

دستیاران کارگردان: حسن نوری، احمد شریفی فر

طراح صحنه: مهدی نیک روش

موسیقی: حامد جهانبخش

طراح لباس: مهدی نیک روش، سمانه سپنتا

منشی صحنه: شبنم قمری

خلاصه نمایش: داستان دو خانواده ی مزرعه دار است که زندگی آن ها با ورود چند کلاغ وارد مرحله جدیدی می شود.

زیرگنبد کبود

کارگردان: فریبا یعقوبلو | بخش نوجوان | همدان

نویسنده و کارگردان: فریبا یعقوبلو

بازیگران: شهرزاد نظر پور، امیر بابا شهبابی

انتخاب موسیقی: فریبا یعقوبلو

میکس و تنظیم: نادر شهنساری

مدیر صحنه: سامان باب الحوائجی

آکسسوار: محسن حق شناس، مهسا فراهانی، علی باغیان

سعید ثمری

صدا: علیرضا اسدی

نور: سامان باب الحوائجی، سعید ثمری، علیرضا اسدی،

سید شهاب حسینی، احسان نعمتی

بدون شرح

کارگردان: سید جواد رحیم زاده | بخش نوجوان | مشهد

نویسنده و کارگردان: سید جواد رحیم زاده

دستیار کارگردان و برنامه ریز: عماد نصرآبادی

موسیقی: یحیی موسوی

طراح صحنه: میثم نویریان

طراح لباس: مهناز آقایی

پوستر و بروشور: سینا افشار

بازیگران: محمد جهانپا، سجاد انتظاری، حسن قادری، جلال کریم زاده، کورش خلیلی پور،

محمد اسلامی، محسن شهرکی، مجید گنجی، علی زینی، یاشار یزدانی، یزدان محمد کاظمی،

شیده یزدانی

خلاصه: نوجوانی که یک عینک سه بعدی در اختیار دارد بر حسب اتفاق وارد کارگاه تاریخ

مدرسه می شود و اتفاقات عجیبی برایش رخ می دهد تا آن جا که...

به روایت عکس

شهر عجیب

کارگردان: زهرا مریدی | بخش فردسال | تهران

نویسنده: سجاد بهره مند
کارگردان: زهرا مریدی
دستیار کارگردان: علی صفامنش
عروسک گردان ها: زهره قاسمی، نرگس صفامنش، سجاد بهره مند
موسیقی: شهرام نجاتی
طراحی عروسک: سارا دبیری، زهرا مریدی
ساخت عروسک: سارا دبیری، زهره قاسمی، نرگس صفامنش
خلاصه ی نمایش: شخصیت اصلی نمایش، به این خاطر که علاقه ی زیادی به نوشابه دارد، در خواب به شهری می رود که همه چیزش، از نوشابه است. طی حوادثی...

جک و ساقه ی لویا

کارگردان: فریبا دلیری | بخش فردسال | تهران

نویسنده و کارگردان: فریبا دلیری
بازیگران: فریبا دلیری، آرش صادقیان حقیقی، شیرین کاشفی
مشاور کارگردان: آریب ناصری مهر
دستیار کارگردان: سعید ناصری مهر
طراح لباس: شیدا صفوی
طراح پوستر و بروشور: آریب ناصری مهر
خلاصه ی نمایش: جک نوزیدن باد، آسیاب بادی از کار افتاده است. جک مجبور به فروش گاو می شود، اما به جای پول، لوبیای سحرآمیز دریافت می کند، لوبیا سبز می شود و...

داوران
بخش
کودکی

۳

احمد بیگلریان

متولد ۱۳۲۹ | همدان

نویسنده، کارگردان

۱۳۵۲: فارغ التحصیلی از دانشرای راهنمایی
۱۳۴۸: آغاز فعالیت های تئاتری / گذراندن نخستین دوره های کلاس آموزش تئاتر
تالیف ۱۸ اثر نمایشی، چاپ ۴ نمایشنامه، کارگردانی ۲۵ نمایش
دارای نشان درجه ۳ هنری
شرکت در ۸ دوره ی جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان، با نمایش های: زنگ انشاء، هدیه، ریل، کلبه ی موسیقی، جشن تولد، بوعلی سینا، ستاره های جیبی و شهرزاد قصه گو

۲

صدیقه حسن زاده

متولد ۱۳۵۷ | تهران

بازیگر، نویسنده، کارگردان

تحصیلات: کارشناسی سینما
مدیر مرکز ملی استیژ ایران
سرمدیر سابق فصلنامه ی تخصصی تک (تئاتر کودک)
مدیر مسئول فصلنامه ی تجیر
مدیر تولید بیش از ۲۵ تئاتر کودک و نوجوان

۱

رضا فیاضی

متولد ۱۳۳۲ | اهواز

بازیگر، نویسنده، کارگردان

تحصیلات: فارغ التحصیل کارشناسی نمایش از دانشکده ی هنرهای زیبای دانشگاه تهران
نویسنده و کارگردانی نمایش های: خورشید زیتون دریا، عصای کارگشا، ت مثل تئاتر، لباسی برای پادشاه، یاجوج و ماجوج و...
بازی در نمایش های: در منطقه ی جنگی، سیزیف و مرگ، پزشک دهکده، جشن سالگرد، هفت خوان رستم، دزد آب و...

دریچه‌ای به نمایش «پری و پورنگ»

درجا، قدم رو...

همان گونه که تولیدکننده‌گان هر کالای فرهنگی، از مدیوم ویژه‌ای برای انتقال آموزه‌های مدنظر خود به جامعه‌ی مخاطب استفاده می‌کنند، تولیدکننده‌گان تئاتر کودک هم، می‌بایست نگرشی این گونه داشته‌باشند. تا به‌طور طبیعی، مصرف‌کننده‌گان این کالا (کودکان) هم، در هنگام تماشای یک نمایش، بنا به ذائقه‌ی خود، از تماشای اثری که نیازهای‌شان (از منظر جنبه‌های سرگرم‌کننده‌گی) را مدنظر قرار داده‌است، استقبال کنند. و اگر این گونه نباشد، از آن جایی که این نوع واکنش در کودکان - برخلاف مخاطبان بزرگسال - سریع و آنی‌است، آن قدر صبور نیستند که منتظر بنشینند و ببینند که نمایش در ادامه، جذاب می‌شود یا نه. آن‌ها به‌طور غریزی، برای ارتباط برقرار کردن با دنیای نمایش، به‌دنبال پیدا کردن روابطی هستند، که برای‌شان قابل لمس و درک باشد.

این چندسطر، مقدمه‌ای بود برای اشاره به مهم‌ترین رکن در نمایش کودک، یعنی متن نمایشی. متنی که از نقطه‌نظر روان‌شناختی، ترکیبی و متناسب‌بودن با گروه سنی مورد هدف‌اش، باید به‌درستی پی‌ریزی و پرداخت شود. نمایش‌نامه، نقطه‌ضعف اصلی نمایش «پری و پورنگ» است. البته واقعیت امر این‌است که در نگاه اول، نویسنده‌ی اثر با انتخاب فضایی فانتزی و پی‌ریزی داستانی فراواقعی، گام نخست را در انتخاب سوژه‌ی متناسب با گروه سنی مورد هدف‌اش، درست برداشته و در این گام، شاخصه‌های اصلی تئاتر کودک را مدنظر قرارداده‌است. اما تم و موضوع درنظر گرفته‌شده برای نمایش‌نامه، چندان مناسب این گروه سنی نیست. شکل اجرا هم، حقیقت این ادعا را نمایان می‌کند؛ آن‌جاکه کارگردان نمایش، با اشراف به این موضوع، سعی کرده که در اجرا، با محوریت قراردادن بازی بازیگران، و تلاش برای جذب تماشاگر از طریق ایجاد جذابیت‌های دیداری و شنیداری، گلیم نمایش خود را از آب بیرون بکشد.

نمایش‌نامه‌نویس متخصص تئاتر کودک، خوب می‌داند که باید فاصله‌ی زمانی بین نقطه‌ی اوج و پایان نمایش‌نامه‌اش، کوتاه باشد. چراکه تماشای کودک، ناشکیباست و حوصله‌ی ایجاد ارتباط روحی و حسی برای حل «گره» و خاتمه‌ی نمایش‌نامه را، به‌صورت طولانی ندارد. چیزی که در نمایش‌نامه‌ی «پری و پورنگ» به‌درستی اتفاق نیفتاده، و نمایش بعد از نقطه‌ی عطف (پرواز پری و دیدن دنیای بیرون از قاب پنجره) بی‌خود و بی‌جهت کش پیدا می‌کند و مسائل اضافه‌ای مطرح می‌شود.

نمایش «پری و پورنگ» را نمی‌توان به گروه سنی خاصی نسبت داد؛ حداقل - و به‌جرات - نمی‌توان پذیرفت که این نمایش، برای گروه سنی کودک نوشته شده‌است. مفاهیمی هم‌چون طلا، پول و ثروت، علاقه‌ی پروانه‌ای برای رسیدن به شمع (و طبعاً، سوختن)، عشق سال‌های جوانی و نوجوانی آدم‌ها و زنده‌شدن خاطرات‌شان با یک اسم (پری) و امثال این‌ها، شاید که بر ناخودآگاه کودکان تأثیرگذار باشد، اما به‌طور قطع، واگویی چنین مقولاتی، در ذهن و دیدگاه تماشاگر کودک، تأثیر مستقیم، مطلوب و آگاهی‌بخشی نداشته، و نمی‌تواند مبنای کار در یک نمایش کودک قرار بگیرد. به‌همین دلیل هم هست، که فضای فانتزیک داستان «پری و پورنگ»، و به تبع آن، خلق چندباره‌ی صحنه‌های یادشده، تأثیر چندانی در جلب احساسات تماشاگر کودک ندارد، و نمی‌شود که توقع داشته‌باشیم که او تا پایان، نمایش را همراهی کند.

زبان و کلام، دو عنصر اصلی و اساسی در نمایش‌های کودک محسوب می‌شوند، که بار اصلی «انتقال مفاهیم» را به‌دوش می‌کشند. از همین‌رو، کارکردی تأثیرگذار را در روند اجرا و ارتباط تماشاگر با اثر دارند. از سوی دیگر، برای تماشاگر کودک، گفت‌وگو و هم‌کلامی یک موجود غیرانسانی (این‌جا؛ پروانه، یا همان پری) با انسان‌ها، جذاب و قابل‌توجه است، و می‌تواند یکی از ابزارهای مناسب برای خلق اثری قابل‌تأمل باشد. این دو مقوله، متأسفانه از سوی نویسنده و کارگردان نمایش «پری و پورنگ» موردتوجه و تأکید قرارنگرفته، و حتی در روند طبیعی بهبود ارتباط و تأثیرگذاری بیش‌تر - با استفاده از زبان شعر و بیان ریتمیک (پلی‌بک‌ها، ترانه‌خوانی‌های شخصیت‌ها و...) - موفق عمل نکرده‌است. و این درحالی‌است که شعر، بی‌تردید در نمایش‌های کودک، می‌تواند زمینه‌ی انتقال مفاهیم، با رویکردی زیبایی‌شناسانه و کارگشا باشد. البته این اشکال، بیش‌تر متوجه نویسنده‌ی اثر است. چراکه برخلاف کارگردان، تلاش چندانی برای خلق اثری درخور نکرده، و هم‌چنان براساس همان اسلوب کلیشه‌ای نمایش‌های گیشه‌ای کودک، قلم زده، و خود به‌عنوان خالق اثر، آسیب اصلی را به پیکره‌ی نمایش‌نامه وارد کرده‌است.

در حیطه‌ی اجرایی، کارگردان اثر تلاش زیادی کرده تا با تحرک صحنه‌ای بالا - که بسیار مورد پسند تماشاگر کودک قرار می‌گیرد - مخاطب‌اش را مجذوب و شیفته‌ی خود کند. او در این راستا، سعی کرده که با خلق فضایی فانتزیز در صحنه (هرچند با دکور المانی و فضایی سفید)، برای تداوم و حفظ این فضا، کودک را به‌صورت غیرمستقیم، دعوت به همراهی با اثر کند، اما در برقرار کردن ارتباطی دوسویه میان تماشاگر و صحنه‌ی اجرا، موفق به اثرگذاری ویژه‌ای نشده‌است.

طراحی صحنه، از نکات بسیار حساس و موردتوجه در نمایش کودک است. چراکه بخش قابل‌توجهی از ارتباط دیداری مخاطب کودک با نمایش، از طریق دکور نمایش صورت می‌گیرد. در طراحی صحنه‌ی نمایش «پری و پورنگ»، با وجود خلق فضایی سفید و عاری از هرگونه تیره‌گی و ناپاکی (هم‌چون دنیای پاک کودکی)، که بی‌شک اثر روانی بسیار بالایی دارد و ذهن مخاطب را به آرامش سوق می‌دهد، و با وجود خلق فضایی دل‌نشین و چشم‌نواز، چندان ارتباطی با دنیای واقعی و ذهنی کودک برقرار نمی‌شود، و خبری از طراحی‌های جذاب و لطیف رنگ‌های گرم مورد علاقه‌ی این گروه سنی نیست. در بخش طراحی لباس هم، تنها لباس پری‌است، که چه از نظر دیداری و چه به‌لحاظ کاربردی در صحنه، با تکیه بر اصول زیبایی‌شناختی و هم‌چنین رعایت ضرورت‌های طراحی لباس در نمایش‌های کودک، طراحی و کار شده‌است.

بازی‌ها در نمایش «پری و پورنگ»، نسبتاً خوب هستند، و کارگردان اثر در بازی‌گیری از گروه بازیگران و کمک به ارتباط‌های درست نمایشی میان آن‌ها - هم‌چون طراحی حرکات و خلق تابلوهای زیبا - موفق عمل کرده‌است. به‌طور کلی، «پری و پورنگ» تجربه‌ی خوبی در کارنامه‌ی هنری فرزند لباسی محسوب نمی‌شود، و به‌نظر می‌رسد که در این کار، با وجود تلاش‌های ملموس فراوان، درجا زده‌است.

در آخر ذکر این نکته ضروری‌است، که اگر بپذیریم که کودک در مقاطع سنی مختلف، به موضوع‌ها و ترکیب‌های دراماتیک خاصی گرایش نشان می‌دهد، و اگر قبول کنیم که نمایش «پری و پورنگ» - همان گونه که ادعا کرده و در جدول جشنواره هم گنجانده شده‌است - برای گروه سنی کودک ساخته‌شده، باید این سوال را بپرسیم که؛ آن موضوع و ترکیب دراماتیکی جذاب در این نمایش، که وظیفه‌ی جلب‌توجه مخاطب‌اش را دارد و قرار است از همان لحظه‌ی اول، او را درگیر کند و از تماشای اثر منصرف‌اش نکند، چیست؟

دریچه‌ای به نمایش پادشاه خوابش می‌آید

تئاتر امروز ایران، همواره از جای خالی نمایش کارگاهی رنج می‌برد. مهم‌ترین عامل را شاید بتوان نبود فرهنگ برقراری دیالوگ، و ظرفیت پایین عده‌ای در اصلاح‌دانستن فکر و اندیشه‌ی دیگری بر اندیشه‌شان دانست، که از خود شیفته‌گی برخی از تئاتری‌های ما سرچشمه می‌گیرد؛ گو این که هم‌اندیشی چند ذهن خلاق، می‌تواند اثری بی‌آفریند که فرد (هنرمند) را به‌تنهایی یارای دست‌یابی بدان نیست، یا اگر هست، به دشواری محقق می‌گردد.

باری، تلاش چند هنرجو به سرپرستی محمدمهدی کلهری، به خلق نمایش‌نامه‌ای انجامیده به نام «پادشاه خوابش می‌آید»، که در عین جسارت و بهره‌داشتن از نکات خلاقه و مثبت، دارای نقاط ضعفی‌است، که اجمالاً به ذکر پاره‌ای از آن‌ها می‌پردازیم.

نمایش «پادشاه خوابش می‌آید»، همان گونه که از نامش پیداست، داستان پادشاهی به نام «تپلف شاه» است، که به‌منظور تأمین خوابی طولانی و راحت برای خود و خانواده‌اش، سال‌هاست با استثمار اهالی شهر، آن‌ها را به رکاب‌زنی بر دستگاه خواب‌ساز وا داشته، و اکنون آخرین فرد باقی‌مانده از مردم شهر نیز، نیمه‌جان بر روی دستگاه از حال رفته، درصدد است برای مشکل پیش آمده، چاره‌ای بیابد. از طرفی، مردم شهر که از تصمیم‌های خودخواهانه‌ی شاه به تنگ آمده، و جلای وطن نموده و به شهر مجاور پناهنده شده‌اند، با همکاری «تازخواب» (دختر شاه) به شهر خود بازگشته، و شاه را از تخت پایین می‌کشند و «معلم‌باشی» سابق شهر را، به جای او بر تخت می‌نشانند.

در این نمایش، با دو لایه‌ی روایی بر روییم؛ لایه‌ی اول همان‌است که در طول نمایش شاهد آنیم، و لایه‌ی دوم روایت اما، سرگذشت مردم شهر است، و آن چه به واسطه‌ی خودکامه‌گی‌های «تپلف شاه» بر سرشان آمده. که این دو لایه، در پایان نمایش، در همکاری پنهانی «تازخواب» با «معلم‌باشی»، به هم می‌پیوندند. نکته‌ای که باید یادآور شد، این‌است که لایه‌ی دوم روایت، به‌رغم اهمیت‌اش در سرنوشت آدم‌های نمایش، چه به‌لحاظ انگیزه‌های کاراکتر «تازخواب» و چه از نظر اختصاص زمان کافی در نمایش، هم‌پای لایه‌ی نخست، رشد نمی‌کند. به‌بیان دیگر، ظهور و تداوم نشانه‌هایی دال بر خیانت «تازخواب» به پدر، و همکاری با مردم در مقاطعی از نمایش لازم بود، تا هم به رشد درام کمک بیش‌تری می‌کرد، و هم این که در پایان، وقتی «تازخواب» از شکفتن گیاه‌سبز در گلدان‌اش خبر می‌داد، باورپذیرتر و منطقی‌تر به‌نظر می‌رسید. در دل لایه‌ی اول روایت هم، با وجود داشتن عناصر لازم، جای خالی درامی مستحکم، تا حدودی احساس می‌شود. درام بر روی کاراکترها، روابط و انگیزه‌های فردی‌شان است، که شکل گرفته و رشد می‌کند. اما دغدغه‌های هم‌سان شاه، ملکه و فرزندان‌شان، مانع از شکل‌گیری کشمکش دراماتیک می‌گردد. حتی در دو سه مقطع از نمایش، که به‌نظر می‌رسد بحران به‌وجود آمده، در کار روشن کردن به اصطلاح «موتور درام» است، بازگشت به دغدغه‌ی خواب، راه را بر آن بسته و پویایی نمایش را معلق می‌سازد. به‌عنوان مثال؛ در صحنه‌ی گرفتن تاج شاهی توسط «چرتک» و ابراز تأسف شاه از دست‌وپا چلفتی بودن خود، هر چند استحال بدون مقدمه است، اما پتانسیل تبدیل شدن به موقعیتی دراماتیک را درخود نهفته دارد.

هرچند بهره‌برداری نمایشی از آن صورت نمی‌گیرد. اما از این‌ها که بگذریم، «پادشاه خوابش می‌آید»، حکایت از جسارت و خوش‌فکری کارگردان‌اش دارد. در کمتر کاری، دکوری چنین متفاوت می‌بینیم، که به‌رغم آشنایی زیادی‌اش، به‌طور کامل در خدمت بازی و میزان‌سن باشد. رویداد هر صحنه با طراحی درست کارگردان، به درستی مشخص و به تماشاگر منتقل می‌شود. بازی‌های نسبتاً خوب و یک‌دست، به‌ویژه بازی بهداد بلغ‌فر، که جدای از مواقعی که احساس می‌شود بیش از حد نیاز قصد دارد بدن و بیان‌اش را به رخ بکشد، قابل‌قبول و جذاب است. وجود اختلاف سطح در طراحی صحنه، به ایجاد ترکیب‌بندی‌های زیبایی انجامیده، که نیازهای ما را به‌لحاظ بصری به قدر لازم برآورده می‌سازد. و می‌توان گفت که ما در این نمایش، کم‌تر ترکیب‌بندی خطی یا بدون عمقی را می‌بینیم، که این، نشان از شناخت کارگردان نسبت به صحنه و میزان‌سن دارد.

باری، گفتیم که نویسنده‌گان «پادشاه خوابش می‌آید»، عده‌ای هنرجویند. پس دست این دوستان قلم‌به‌دست را به گرمی می‌فشاریم، و به گروه اجرایی دست‌مریزاد می‌گوییم.

محمود حکمتی اظهر

■ پیشکسوت تئاتر استان

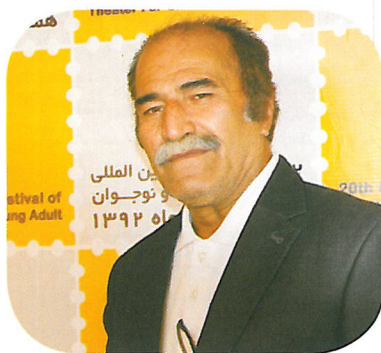
شور و شوق جوانی مان بود؛ سالی سپری می کردیم به عشق رسیدن به روزهای امید و اضطراب جشنواره. گرمای ظهر و سوز سرمای عصر، برای مان شیرین بود و دل نشین.

همواره، جشنواره ها برای گروه های شرکت کننده، حال و هوایی خوش داشته، و حتی دلهره ی آراء

داوران در اختتامیه شان هم، جذاب است. جذابیتی که در زمان قرائت آراء به اوج خود می رسد؛ و بعد از آن، تنها، شادی عده ای می ماند و اشک های گروهی دیگر. هر جشنواره ای، نگاه و اهداف خاص خود را دارد، اما ارتقاء کیفی نمایش ها، کسب تجربه و افزایش اطلاعات علمی هنرمندان حاضر در جشنواره، هدف مشترک تمامی آن هاست. که البته گاهی به دلایلی غیرمعقول، متأسفانه، این هدف اصلی و مهم، کم رنگ می شود. جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان، در فضای همدان تاثیر بسیاری داشته، که یکی از آن ها، افزایش تجربه ی هنرمندان این شهر است. این رویداد بزرگ هنری، باعث وسیع تر شدن گستره ی دید آن ها، بالا رفتن بار فنی و هنری آثارشان، و افزایش کمی نمایش هایی ست که در طول سال روی صحنه می رود. حال با این امید به سوی جشنواره ی بیستم می رویم، که نگاه مسئولین به نمایش فنی تر شود، و در بخش اقتصادی - مشکل عمده ی تئاتر شهرستان ها - هم، توجه بیش تری به این شاخه ی هنری داشته باشند. به امید آن زمان.

ایرج رنجبر

■ پیشکسوت تئاتر همدان

و اما جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان یک سوال؛ آیا آن ها که خود را یک قدم جلوتر از مردم عامی و عادی می دانند و دستی بر قلم دارند، دنیای کودک و نوجوان را به خوبی می شناسند؟ زبان آن ها را بلدند؟ در قلم زدن های شان، کاری کرده اند که کودک و نوجوان ما، با قهرمان قصه هایشان هم ذات پنداری کند

و به فکر فرو برود؟ که به خود و خانواده اش ببیند؟ ببیند که برای بهبود مثلاً؛ کشاورزی، چه ترفندی را باید به کار بست، تا محصول بهتری به دست بیاید؟ ببیند که چگونه با یک طرح مهندسی نو، می توان در نمای شهری، دگرگونی ایجاد کرد؟ ببیند که برای جلوگیری از تصادف های جاده ای، چه طرح هایی باید ایجاد شود؟ و این که صرفاً وقت اش را با خنده، شادی، سرور و هلهله به هدر ندهد، که البته این هم، خود لازمه ی دوران آن هاست. اما در کنار این ها چه؟ چه چیزی به آن ها داده ایم. حرف آخر؛ مواظب باشیم وقتی با گروه سنی کودک و نوجوان روبه رو می شویم، آن ها را آسان نگیریم؛ سعی نکنیم آن ها را فریب بدهیم، که این کار، فریب خودمان است. اگر دنیای کودکان را نشناسیم و روان شناسی کودک ندانیم، چیزی به آن ها نداده ایم که هیچ، بلکه جایگاه یک دل سوز جامعه - که فن آموختن را بلد است - تنگ، و موقعیت آموزش را بدون هدف، اشغال نموده ایم. به امید روزهای بهتر.

ملیحه جاوید عهد

■ پیشکسوت تئاتر

امسال تصمیم اندیش مندانهای برای جشنواره گرفته شده، و آن، تفکیک بخش خردسال از کودک و نوجوان است. که این، نوید نظم و انسجام بیش تری را می دهد. تصمیم خوب دیگر، در نظر گرفتن سهمیه های اجرایی برای گروه های تئاتری شهرمان است، که امیدوارم با انتخاب های شایسته و کارشناسانه، شاهد اجراهای موفق و پُر قدرت همکاران هنرمند، و سربلندی هرچه بیش تر پایتخت تاریخ و تمدن، همدان همیشه سرفراز باشیم.

از اتفاق فرخنده ای که در شهرمان رخ داده، بسیار خرسندم. از این که یکبار دیگر شور و شوق و شادی و هلهله ی بچه های شهرمان را می بینم، بسیار خوشحال ام. امید آن دارم که با درایت و دوراندیشی مسئولان دل سوز شهر، و کارشناسان محترم اداره ی فرهنگ و ارشاد اسلامی شهرمان، بتوانیم جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان را، در موطن خودش نگه داریم و همیشه، خودمان میزبان این میهمانان خوش قدم باشیم.

پرستو آبکار

■ فعال تئاتر استان همدان

ناکافی و ناکارآمد هستند. این مشکل، گاه تا جایی پیش می رود، که شعور و درک نوجوانان از نمایش، دست کم گرفته می شود.

باتوجه به نام جشنواره ی کودک و نوجوان، نمایش نامه های مربوط به بخش نوجوانان، عموماً بسیار ساده و گاه سطحی بوده، برای گروه سنی نوجوان،

معرفی
کمیته ها

کمیته ی افتتاحیه و اختتامیه

■ مسئول کمیته: محمد گل محمدی

■ فعالیت ها:

هماهنگی با اداره های مختلف، جهت هماهنگی مراسم افتتاحیه و اختتامیه، از جمله؛ اداره ی برق، نیروی انتظامی، شهرداری، شورای تامین و... هماهنگی با گروه های مختلف هنری، برای اجرای مراسم افتتاحیه و اختتامیه هماهنگی با کارگردان ها، و درخواست طرح و نظر و پیشنهاد، جهت مراسم افتتاحیه و اختتامیه

بررسی طرح ها و برنامه های رسیده، و انتخاب بهترین برنامه تقاضای عقد قرارداد با عوامل، جهت برگزاری قسمت های مختلف مراسم افتتاحیه و اختتامیه

■ همکاران:

سید محمد تقی هزاوه ای؛ مسئول پی گیری
عطاء الله یوسفی؛ مدیر هنری مراسم

کمیته ی اعتبارات

■ مسئول کمیته: جواد گوگردی

■ فعالیت ها:

هماهنگی لازم با مدیر اجرایی و قائم مقام جشنواره، جهت پی گیری اعتبارات هماهنگی و همکاری لازم با کمیته ی پشتیبانی، جهت هزینه های جشنواره، و تنظیم اسناد و تفاهم نامه ها و قراردادها

پی گیری لازم جهت وصول مبالغ جشنواره، از معاونت برنامه ریزی پی گیری لازم جهت واریز مبالغ، از حساب اداره ی کل به حساب انجمن هنرهای نمایش تهیه ی گزارش های مالی جشنواره، که مورد نیاز دستگاه های اجرایی است هماهنگی و پی گیری مبالغ از خزانه ی معین استان، جهت واریز به حساب اداره ی کل مبادله ی موافقت نامه های مرتبط با جشنواره، و معاونت برنامه ریزی شرکت در جلسه ی مناقصه ها و استعلام ها

■ همکار:

آقای ابوتراب مبصر عظیمی

The message of Mr.Moradkhani, the Art Assistant of Culture and Islamic Guidance Ministry to the 20th International Theatre Festival for the Children and Youth

Theater is one of the most ancient types of arts in the world which is very comprehensible and can transfer humanistic concepts to its addressee in the best way. As compared to the adults, the children and youth interact with the performances better so the artists of children and youth theatre can go along with their imaginary world and interact with them as much as possible and when this connection is occurred the artist can transfer desired messages to the addressee so performances can have a long lasting effect on the children and youth. Many researches were done in the field of child psychology and theatre and the obtained results show that performance has a positive effect on children because it can improve the self-fertilization and confidence of children the researches indicate that the children who interact with the performances were more self-confident than the other children. The children and youth theatre is a miraculous art that can penetrate to heart and soul of its addressees.

By means of performance we can make an intimate relation with the children and youth, understand their world, eliminate their needs, train and educate them and enrich their creativity. The future belongs to our children so it is up to us to support them more and more and this festival is a suitable opportunity for us to do our best in this respect and remove the obstacles to attain our high desired ideals. At last I express my best gratitude to the hospitable people of Hamadan. These responsible and lovely people are the best hosts for this festival during the recent years and I offer my best regards to the executive authorities and committees who made a lot of efforts to hold the festival in the best level.

International Stage and Street Performances, Workshops and Meetings of the 20th International Theater Festival for the Children and Youth

As compared to the previous years the number of the international artists and theater groups that attend in the present festival is more than before and many directors, writers, actors, designers.... from different countries take part in this festival. This tangible presence is of special importance and is a good evidence that certify the important role of this festival in the world.

Stage Performances

- 1- AMONA | Spain
Writer and Director: Jose Saenz & Izaskun Fernandez Rubio
- 2-ETC | Portugal
Writer and Director: Manuel Valbum
- 3-KISH KUSH | Italy
Writer and Director: Alessandro Nosotti & Daniel Gol
- 4-THE UGLY DUCKLING | Poland
Writer and Director: Emilia Betlejewska
- 5-THE SKY AND THE SEA | Germany
Writer and Director: Sybrander Werf Vann
- 6- MAH PISHOONI | Iran & Italy
Writer and Director: Arash Abbasi

Street Performances

- 1-DOM ROBERTO | Portugal
Writer and Director: Jose Manuel Valdom
- 2-BICYCLE | Netherland
Writer and Director: Fraciscus Hakkemars
- 3- MAH PISHOONI | Iran & Malaysia
Writer and Director: Hamed Zahmatkesh

Workshops & Meetings

- 1-Introducing the Structure of Theatre Production in Germany
Detlef Kohler | Germany
- 2-Introducing the Children and Youth Theatre in Romania
Calin & Narcisa Mocanu | Romania
- 3-Children Theatre
Gordon Vajen | Germany
- 4-Introducing the International Theatre Groups
- 5- Introducing the Children and Youth Theatre in Italy
Daniel Gol

The Opening Ceremony of the 20th International Theatre Festival for the Children and Youth

The 20th international theatre festival for the children and youth started its work in 16 October 2013 in Hamadan. This ceremony was held in 10 different places of city at the presence of many children and adults. One of the aim of this festival was to interact with the people more than the previous years so the opening ceremony of the 20th festival was held in 10 parks and many interested people attended in this ceremony and the people could directly contact with the actors and the various pre planned programs. Opening ceremony made happy many children and adults and with many attractive and effective programs and performances created memorable moments for many people and many books were gifted to children in this lovely day. In this ceremony 10 street performances and carnival were presented. At first the ceremony started with playing live music, then the performances of Colorful Cubes by (B.Naser Shariati), Mimic by (H. R. Kazemi), A Memorable Trip by (M. Habibi), Naghaldi by (R. Faghihi), Enemies in City by (F. Ebrahimi), Unpunctual Kid by (S.Baghbani), Oruj will enter the festival by (F. Lebasi) and Playmate by (F. Jalili Moez) were presented in Beheshti, Madani, Dizaj, Alvand, Khezr, Farhangian Alleys and Koodak Park. Besides that Mostafa Beygi and Hamidreza Rezai Majd two the famous actors of Hamadan theatre in Janat and Eram Boulevard

made a carnival and in this way they could double pleasure and happiness of the opening ceremony. One of the most strong points of this ceremony was the various pleasant and happy programs and performances which were presented in Mardom Park and the open area of Avini Cultural Complex. The presence of many families was very tangible. At first Hamadan Mayor, Mr. Yousefiyan bide welcome to the audience, then Mr. Bayat the Executive Manager of the Festival and the Director General of Culture and Islamic Guidance of Hamadan province stated some issues about the background of the international theatre festival to the people and added some details about the performances which will be held in the 20th festival. Some of the most famous actors and puppets in the field of the children and youth theatre presented their programs and created funny and happy moments for all of the audience. "Mostafa Beygi" played the role of Mobarak, "Uncle Hamid", "Aunt Roya and Dwarves", "Uncle Safa and Gilgilies" and "Mamal" puppet are amongst those lovely actors and puppets that are very famous to the children of Hamadan. These programs were very interesting for the audience especially for the children and youth. This interesting, happy and exciting ceremony can be regarded as a starting point to the 20th international theater festival for the children and youth.

18 Oct 2013
Friday

Bu-Ali Sina Cultural Complex (Main Hall)	Bu-Ali Sina Cultural Complex (Auditorium)	Fajr Hall	Avini Cultural Complex (Main Hall)	Avini Cultural Complex (Auditorium)	Mahdiah Kanoon	Kanoon Cinema (Main Hall)	Kanoon Cinema (Conference Hall)	Bu-Ali Sina Cultural Complex (Open Area)	Fajr Hall (Open Area)	Avini Cultural Complex (Open Area)	Children Performances
10 16 18/30	10 16 18/30	10 16 18/30	10 16 18/30	10 16 18/30	10 16 18/30	9-12 14-17 22-23	9-12 14-17	11 17 19/30	11 17 19/30	11 17 19/30	9 11 9 11 9 11
Pahlevan Kachal W:M.Khamse D:S.Poorfaraj Tehran ● 65 min	Under the Vault of Heaven W,D:F.Yaghublu Hamedan ★ 40 min	Mahpishooni W,D:A.Abbasi Iran & Italy ▲ 50 min	Matarjang W,D:H.Eghbali Qom ■ 50 min	ETC W,D:J. Manuel Valbum Portugal ▲ 45 min	Without Explanation W,D:J.Rahimzade Mashhad ■ 45 min	Introducing the Children and Youth Theatre in Hamadan The Children and Youth Theatre in Hamadan Carnival Workshop Carnival Workshop	Introducing the Children and Youth Theatre in Hamadan Carnival Workshop Carnival Workshop	Don't Look Backward A.H.Shah Varamini ★ 20 min	Paymarte F.Jalilmoor Hamadan ★ 20 min 30 min	Here, My Home R.Ghadafi Tehran ★ 20 min 25 min	Don't Look Backward A.H.Shah Varamini ★ 20 min 25 min